

VYHLÁŠKA

ze dne 30. října 2003

o veterinárních kontrolách při obchodování se zvířaty

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 78 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., (dále jen „zákon“) k provedení § 28 odst. 5 a § 31 odst. 3 písm. b) a c) zákona:

§1**Předmět úpravy**

(1) Tato vyhláška v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ upravuje

- a) způsob provádění veterinární kontroly živých zvířat, veterinární kontroly spermatu, vaječných buňek a embryí (dále jen „zárodečné produkty“), jakož i veterinární kontroly patogenů, určených k obchodování s členskými státy Evropské unie (dále jen „obchodování“) v místě původu a při příchodu na místo určení,
- b) součinnost a pomoc chovatelů, poskytovanou orgánům provádějícím veterinární kontroly uvedené pod písmenem a),
- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící veterinární kontroly uvedené pod písmenem a) na základě zjištění, že nejsou splněny podmínky stanovené pro obchodování, jakož i postup v případě, že v souvislosti s těmito opatřeními dojde ke sporu mezi chovatelem a orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení,
- d) lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení, jež provází zvířata určená k obchodování, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení a jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

(2) Tato vyhláška se nevztahuje na přemísťování zvířat v zájmovém chovu mezi členskými státy Evropské unie (dále jen „členský stát“), jsou-li tato zvířata provázena fyzickou osobou za ně odpovědnou a nejsou-li přemísťována k obchodním účelům.

§2**Vymezení pojmů**

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) veterinární kontrolou - jakákoli fyzická kontrola nebo administrativní úkon, týkající se živých zvířat, zárodečných produktů nebo patogenů, jehož účelem je přímá nebo nepřímá ochrana zdraví lidí nebo zvířat,
- b) patogeny - jakýkoli záchyt nebo kultura organismů nebo jakýkoli jejich derivát, vyskytující se buď samostatně nebo v záměrné kombinaci takového záchytu nebo kultury organismů, které mají schopnost vyvolat onemocnění u jakýchkoli živých tvorů (s výjimkou specifických původců onemocnění člověka), jakož i jakékoli modifikované deriváty těchto organismů, které mohou nést nebo přenést živočišný patogen, anebo tkáň, buněčná kultura, sekrety nebo exkrety, v nichž nebo prostřednictvím nichž může být nesen nebo přenesen živočišný patogen, s výjimkou registrovaných veterinárních imunologických přípravků,
- c) podnikem — jakýkoli podnik či jiné zařízení, ve kterém se zachází se zárodečnými produkty nebo patogeny,
- d) příslušným úřadem - ústřední úřad členského státu oprávněný k provádění veterinárních kontrol nebo jiný úřad členského státu, jemuž byla tato pravomoc svěřena.

§3

Živá zvířata, zárodečné produkty a patogeny (dále jen „zvířata a produkty“), na které se vztahují zvláštní právní předpisy o veterinárních požadavcích na jednotlivé druhy zvířat a které jsou určeny k obchodování, podléhají veterinární kontrole v místě původu a veterinární kontrole při příchodu na místo určení.

¹⁾ Směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Rady 92/60/EHS ze dne 30. června 1992, kterou se mění směrnice 90/425/EHS o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES ze dne 21. října 2002, kterou se mění směrnice Rady 90/425/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o hygienické požadavky na vedlejší produkty živočišného původu. Směrnice Rady 96/93/ES ze dne 17. prosince 1996 o osvědčeních pro zvířata a živočišné produkty.

Veterinární kontrola v místě původu**§4**

(1) Při výkonu státního veterinárního dozoru v souladu s § 52 zákona provádí krajská veterinární správa a Městská veterinární správa v Praze na území hlavního města Prahy (dále jen „krajská veterinární správa“) veterinární kontrolu v místě původu, kterou zejména zjišťuje, zda zvířata a produkty určené k obchodování

- a) splňují požadavky zvláštních právních předpisů o veterinárních požadavcích na jednotlivé druhy zvířat, popřípadě - jde-li o zvířata a produkty, na něž se tyto zvláštní právní předpisy nevztahují - požadavky členského státu určení,
- b) pocházejí z hospodářství²⁾ nebo podniku, které podléhají veterinárním kontrolám podle § 6 odst. 1 písm. b),
- c) jsou označeny a evidovány v souladu se zvláštními právními předpisy³⁾ tak, aby bylo možno zjistit hospodářství nebo podnik původu, popřípadě tranzitu,
- d) jsou opatřeny prvopisy správně a úplně vyplněných veterinárních osvědčení, vystavených úředním veterinárním lékařem, a jinými doklady v souladu se zvláštními právními předpisy o veterinárních požadavcích na jednotlivé druhy zvířat, popřípadě - jde-li

o zvířata a produkty, na něž se tyto zvláštní právní předpisy nevztahují - v souladu s právními předpisy členského státu určení, jakož i doklady požadovanými zvláštními právními předpisy,³⁾ jimiž mají být prováděny během přepravy až do místa určení.

(2) Jde-li o zvířata vnímavá na nákazy nebo o zárodečné produkty těchto zvířat, sleduje krajská veterinární správa také, zda nepocházejí

- a) z hospodářství nebo podniku, anebo z místa nebo oblasti, které podléhají omezujícím či zakazujícím mimořádným veterinárním opatřením, jež se týkají kontrolovaných zvířat nebo produktů a jež byla vyhlášena v souladu se zákonem a prováděcím právním předpisem k zákonu) z důvodu podezření či výskytu nákazy uvedené v příloze č. I k této vyhlášce, anebo z důvodu ochrany před ohrožením zdraví zvířat nebo lidí,
- b) z hospodářství nebo podniku, anebo z místa nebo oblasti, které podléhají omezujícím či zakazujícím mimořádným veterinárním opatřením, jež byla vyhlášena z důvodu podezření či výskytu nákazy neuvedené v příloze č. I k této vyhlášce, anebo z důvodu ochrany před ohrožením zdraví zvířat nebo lidí,
- c) v případech, kdy jsou zvířata nebo produkty určeny pro hospodářství nebo podnik, umístěné v členském státě, který v souladu se zvláštními právními předpisy získal zvláštní veterinární záruky, anebo který byl v souladu s těmito předpisy uznán za nákazy prostý na celém svém území nebo na jeho části, z hospodářství, které neposkytuje takové záruky, jež mohou být členským státem určení požadovány se zřetelem na nákazy neuvedené v příloze č. I k této vyhlášce,
- d) v případech, kdy jsou zvířata nebo produkty určeny do členského státu nebo jeho části, který využívá zvláštní veterinární záruky stanovené podle zvláštních právních předpisů, z hospodářství nebo podniku, popřípadě z části území, které neposkytuje takové záruky.

(2) Před vydáním veterinárního osvědčení nebo jiného dokladu je třeba ověřit, zda hospodářství nebo podnik původu splňují požadavky uvedené v odstavci 1.

§5

(1) Zahrnuje-li přeprava několik míst určení, musí být zvířata a produkty seskupeny do tolika zásilek, kolik je míst určení. Každá zásilka musí být provázena veterinárními osvědčeními a jinými doklady uvedenými v § 4 odst. I písm. d).

(2) Jsou-li zvířata a produkty, na které se vztahují zvláštní právní předpisy o veterinárních požadavcích na jednotlivé druhy zvířat, určeny k vývozu do země, která není členským státem (dále jen „třetí země“), přes území jiného členského státu, zůstává přeprava pod celním dohledem až do místa výstupu z území členských států (dále jen „území Společenství“). Jde-li však o zvířata nebo produkty, které neodpovídají požadavkům zvláštních právních předpisů o veterinárních požadavcích na jednotlivé druhy zvířat, anebo na něž se nevztahují zvláštní právní předpisy o veterinárních požadavcích na jednotlivé druhy zvířat a obchodování s nimi podléhá veterinárním kontrolám podle této vyhlášky, může být tranzit uskutečněn pouze s výslovným povolením příslušného úřadu tranzitního členského státu.

(3) Dojde-li během přepravy zvířat nebo produktů uvedených v odstavci 2 k jakémukoli pochybení nebo nesrovnalosti, anebo odmítne-li třetí země určení zásilku převzít, postupuje krajská veterinární správa,

2) § 3 odst. I písm. b) zákona.

3) Například zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

4) Vyhláška č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka.

je-li Česká republika tranzitním členským státem nebo členským státem určení a využívá-li zvláštní veterinární záruky uvedené v § 4 odst. 2 písm. d), podle § 12 odst. 2, anebo může požadovat, aby byla zvířata dopravena k poražení na nejbližší jatky; o těchto skutečnostech informuje krajská veterinární správa celní orgány.

(1) Při provádění veterinární kontroly v místě původu krajská veterinární správa také

- a) dozírá na to, aby nebyla na území jiného členského státu odesílána zvířata, popřípadě produkty, která měla být vyřazena (utracena, neškodně odstraněna) v souvislosti s plněním programů ozdravování zvířat od některé nákazy uvedené v příloze č. I k této vyhlášce, anebo která nemohou být z veterinárních nebo hygienických důvodů obchodně využita na území České republiky,
- b) provádí veterinární kontroly hospodářství, shromažďovacích středisek, chovných a dodavatelských zařízení⁵⁾ pro pokusná zvířata, schválených trhů a podniků za účelem ověření, zda zvířata nebo produkty určené k obchodování vyhovují požadavkům zvláštních právních předpisů, zejména požadavkům uvedeným v § 4 odst. I písm. c) a d). Shledá-li důvody k podezření, že tomu tak není, provede další nezbytné veterinární kontroly, a potvrdí-li se její podezření, vydá v souladu se zákonem a prováděcím právním předpisem k zákonu⁴⁾ odpovídající závazné pokyny nebo vyhlásí mimořádná veterinární opatření; tato opatření mohou zahrnovat i izolaci příslušného hospodářství nebo podniku.

(2) Bylo-li zjištěno porušení zvláštních právních předpisů, zejména byl-li zjištěn nesoulad veterinárního osvědčení, jiného dokladu nebo identifikačního označení se stavem zvířat nebo stavem hospodářství původu, popřípadě se skutečnými vlastnostmi produktů, uplatňují se sankce podle zákona.

§7

Údaje, které se týkají odesílaných zvířat nebo produktů, jakož i vystaveného veterinárního osvědčení nebo jiného dokladu provázejícího zvířata nebo produkty, se sdělují v den vydání uvedeného osvědčení nebo dokladu příslušnému ústřednímu úřadu členského státu určení a příslušnému úřadu místa určení způsobem uvedeným ve zvláštním právním předpise,) a to podle vzoru uvedeného v příloze č. 2 k této vyhlášce. Jde-li o zvířata a produkty uvedené v § 5 odst. 2, sdělují se tyto údaje příslušnému úřadu výstupního místa, které je i místem určení (§ 19 odst. 1), popřípadě příslušnému úřadu v místě, v němž se nachází výstupní

místo, příslušnému ústřednímu úřadu místa určení a příslušnému ústřednímu úřadu tranzitního členského státu, popřípadě příslušným ústředním úřadům tranzitních členských států. K takto sdělovaným údajům patří i název třetí země určení.

Veterinární kontrola při příchodu na místo určení

§8

- (1) Při výkonu státního veterinárního dozoru v souladu s § 52 zákona může krajská veterinární správa provádět veterinární kontrolu při příchodu na místo určení. Nediskriminujícími namátkovými veterinárními kontrolami může zejména ověřovat, zda jsou splněny požadavky vyplývající z § 4 až 6; v případě potřeby může odebrat vzorky k laboratornímu vyšetření. Vedle toho může provádět veterinární kontroly také během přepravy zvířat na území České republiky, včetně kontrol dopravních prostředků, jestliže má poznatky nasvědčující podezření, že dochází k porušování veterinárních podmínek obchodování se zvířaty.
- (2) Jsou-li zvířata pocházející z jiného členského státu určena
 - a) pro shromažďovací středisko nebo schválený trh, mohou být jejich provozovateli přijímána do tohoto střediska nebo trhu jen zvířata, která splňují požadavky uvedené v § 4. Úřední veterinární lékař vykonávající ve shromažďovacím středisku nebo na schváleném trhu státní veterinární dozor musí kontrolou veterinárních osvědčení a jiných dokladů uvedených v § 4 odst. 1 písm. d) ověřovat, zda zvířata přijatá do tohoto střediska nebo trhu splňují tyto požadavky,
 - b) na jatky, mohou být jejich provozovatelem přijímána na jatky jen zvířata, která splňují požadavky uvedené v § 4 odst. 1 písm. c) a d). Úřední veterinární lékař vykonávající na jatkách státní veterinární dozor musí zajistit, aby byla porážena pouze zvířata, která splňují všechny požadavky uvedené v §4,
 - c) pro hospodářství včetně těch, v nichž je zásilka částečně vyložena během přepravy, musí být každé zvíře nebo skupina zvířat provázena prvopisem veterinárního osvědčení nebo jiného dokladu podle § 4 odst. 1 písm. d) až do doby, kdy dojde k příjemci, který je v tomto osvědčení nebo jiném dokladu jako příjemce uveden.
- (3) Příjemce uvedený v odstavci 2 písm. c) musí

5) Zákon č. 246/1992 Sb.

6) Vyhláška č. 329/2003 Sb., o informačním systému Státní veterinární správy.
 Rozhodnutí Komise 91/398/EHS ze dne 19. července 1991 o počítačové síti spojující veterinární úřady (Animo).

- před rozdělením nebo následným obchodním využitím zásilky zvířat v souladu s § 30 odst. 3 písm. b) zákona
- a) zkontrolovat identifikační označení zvířat, veterinární osvědčení a jiné doklady uvedené v § 4 odst. 1 písm. c) a d), kterými jsou zvířata provázena,
 - b) oznámit krajské veterinární správě jakékoli pochybení nebo nesrovnalost a do jejího rozhodnutí držet zvířata v izolaci.
 - (4) Registrovaný obchodník, který dělí zásilky zvířat, anebo jakýkoli podnik, který není pod státním veterinárním dozorem a pro který jsou určena zvířata uvedená v odstavci 2, se považuje za jejich příjemce; vztahují se na něj požadavky uvedené v odstavci 3.
 - (5) Zvláštní veterinární záruky, jejichž splnění je požadováno na příjemcích zvířat uvedených v odstavci 2 písm. c) a v odstavci 4, musí být sjednány v dohodě uzavřené těmito příjemci s krajskou veterinární správou v době jejich registrace; krajská veterinární správa provádí namátkové veterinární kontroly dodržování těchto záruk.
 - (6) Pro zárodečné produkty a patogeny platí ustanovení odstavců 1 až 5 přiměřeně.

§9

- (1) Odebírají-li se vzorky od zvířat podle § 8 odst. 1 věty druhé za středníkem, odeberou se co nejdříve, v žádném případě ne později než za 2 pracovní dny po dni příchodu zvířat na místo určení uvedené na veterinárním osvědčení nebo jiném dokladu uvedeném v § 4 odst. 1 písm. d). Lhůta 2 pracovních dnů neplatí pro veterinární kontroly prováděné podle § 8 odst. 1 věty třetí.
- (2) Je-li příjemcem zvířat osoba uvedená v § 8 odst. 4, která dělí zásilky zvířat, mohou být odebrány vzorky v průběhu 2 pracovních dnů následujících po příchodu zvířat na jejich konečné místo v členském státě určení.
- (3) Vzorky se odebírají dvojmo nebo v množství dostatečném pro zajištění alespoň dvou alikvótních částí vzorku pro testování. První vzorek nebo první alikvótní část vzorku se testuje v laboratoři uvedené v § 52 odst. 4 zákona. Druhý vzorek nebo druhá, popřípadě i další alikvótní část vzorku se zřetelně označí a skladuje se za vhodných podmínek alespoň po dobu 1 měsíce pod dohledem úředního veterinárního lékaře.

§ 10

- (1) Příjemci, kteří jsou uvedeni ve veterinárním osvědčení nebo jiném dokladu podle § 4 odst. 1 písm. d), v souladu s § 30 odst. 3 písm. a) a c) zákona
 - a) hlásí podle požadavků krajské veterinární správy a v rozsahu nezbytném k provedení veterinárních kontrol uvedených v § 8 nejméně 24 hodin předem příchod zvířat nebo produktů z jiného členského státu, zejména povahu zásilky a předpokládané datum jejího příchodu. To neplatí, jen jde-li o koňovité, kteří jsou provázeni identifikačním dokladem podle zvláštních právních předpisů,³⁾
 - b) uchovávají veterinární osvědčení a jiné doklady uvedené v § 4 odst. 1 písm. d) po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předkládají orgánům státního veterinárního dozoru,
 - c) a jde-li o registrované obchodníky, zaznamenávají v souvislosti s údaji o uskutečněných obchodech také údaje o následném místě určení zvířat nebo produktů.
- (2) Mají-li být zvířata umístěna v karanténě, děje se tak zpravidla v hospodářství místa určení. Vyžadují-li to veterinární důvody, mohou být zvířata umístěna v karanténní stanici, která je v takovém případě považována za místo určení zásilky; důvody tohoto opatření je třeba sdělit Komisi Evropského společenství (dále jen „Komise“).

§11

(1) Při veterinárních kontrolách prováděných v místech, jimiž mohou zvířata a produkty uvedené v § 3 přicházet z třetích zemí na území Společenství, jako jsou přístavy, letiště a místa pohraniční veterinární kontroly,

a) se kontrolují veterinární osvědčení a jiné doklady uvedené v § 4 odst. 1 písm. d),

b) se postupuje tak, že

1. zvířata a produkty pocházející z území Společenství podléhají pravidlům kontroly stanoveným v § 8 a 9,

2. zvířata z třetích zemí podléhají pravidlům stanoveným zvláštním právním předpisem, ⁷⁾

3. produkty z třetích zemí podléhají pravidlům stanoveným zvláštním právním předpisem. ⁸⁾

(2) Všechna zvířata a produkty, přepravované dopravními prostředky, které zajišťují pravidelné a přímé spojení mezi dvěma zeměpisnými body na území Společenství, však podléhají pravidlům veterinární kontroly stanoveným v § 8 a 9.

Opatření na základě výsledku veterinární kontroly

§ 12

(1) Zjistí-li krajská veterinární správa při provádění veterinární kontroly při příchodu na místo určení,

⁷⁾ Vyhláška č. 377/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí.

⁸⁾ Vyhláška č. 376/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu produktů ze třetích zemí.

popřípadě během přepravy zásilky, přítomnost původců nákazy uvedené v příloze č. I k zákonu, nemoc přenosnou ze zvířat na člověka nebo jiné onemocnění či jinou možnou příčinu závažného ohrožení zvířat nebo lidí, anebo že produkty pocházejí z oblasti zamořené nákazou, postupuje v souladu s § 30 odst. 2, § 49 odst. 1 písm. d) a § 54 odst. 1 zákona. Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona uvědomí bez prodlení Komisi a členské státy o výsledcích šetření, přijatých rozhodnutích a jejich důvodech.

(2) Zjistí-li krajská veterinární správa při provádění veterinární kontroly při příchodu na místo určení, popřípadě během přepravy zásilky, že zvířata nebo produkty nesplňují veterinární podmínky obchodování s nimi uplatňované v souladu se zvláštními právními předpisy, anebo zvláštní veterinární záruky, získané Českou republikou v souladu se zvláštními právními předpisy, postupuje v souladu s § 30 odst. 2, popřípadě i v souladu s § 49 odst. 1 písm. d) a § 54 odst. 1 zákona.

(3) Dojde-li ke sporu mezi odesílatelem a krajskou veterinární správou, mohou se obě strany dohodnout, že jej předloží nejdéle do 1 měsíce k posouzení odborníkovi uvedenému v seznamu sestaveném Komisí. Tento odborník vydá své stanovisko do 72 hodin po předložení sporu, anebo po obdržení výsledků potřebného vyšetření. Náklady tohoto stanoviska nesou Evropská společenství.

§ 13

(1) Dojde-li k případu uvedenému v § 12 odst. 1 nebo 2, uvědomí o něm Státní veterinární správa neprodleně příslušný úřad členského státu odesláním s tím, aby ji informoval o výsledcích svého šetření, přijatých opatřeních a jejich důvodech. Nepovažuje-li Státní veterinární správa tato opatření za dostatečná, učiní je předmětem společného jednání o možnostech a prostředcích nápravy; k nim může patřit i veterinární kontrola na místě.

(2) O opakovaném pochybení uvědomí Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi a členské státy.

(3) Státní veterinární správa může požádat členský stát odesláním, aby po dobu šetření Komise posílil veterinární kontroly zvířat a produktů pocházejících z příslušného hospodářství, shromažďovacího střediska, schváleného trhu nebo podniku, popřípadě oblasti, a vyžadují-li to vážné veterinární nebo hygienické důvody, aby pozastavil vydávání veterinárních osvědčení a jiných dokladů uvedených v § 4 odst. 1 písm. d). Zároveň může být posílena veterinární kontrola zvířat a produktů, které pocházejí z uvedeného hospodářství, shromažďovacího střediska, schváleného trhu nebo podniku, popřípadě oblasti, při příchodu na místo určení.

(4) Je-li Česká republika členským státem odesláním, platí odstavce 1 až 3 obdobně.

§ 14

(1) V oznámení případu uvedeného v § 12 odst. 1 nebo 2 příslušnému úřadu členského státu odesláním uvede Státní veterinární správa datum příchodu zásilky zvířat na místo určení, datum odběru vzorků, datum jejich laboratorního vyšetření, popis vyšetřených zvířat, povahu (způsob) vyšetření vzorků a jeho výsledky, popřípadě - pokud nebyly žádné vzorky odebrány - datum provedení kontroly a její výsledky. K oznámení připojí opis veterinárního osvědčení a podle potřeby i počet a popis zvířat v zásilce.

(2) Je-li Česká republika členským státem odesláním, může Státní veterinární správa co nejrychleji, nejdéle však do 7 dnů po obdržení oznámení příslušného úřadu členského státu určení, že v tomto státě byl zjištěn případ uvedený v § 12 odst. 1 nebo 2, požadovat

a) jedno nebo více vyšetření druhého vzorku nebo druhé, popřípadě i další alikvótní části vzorku podle § 9 odst. 3, a to v referenční laboratoři Evropské unie nebo ve schválené laboratoři vybrané po vzájemné dohodě Státní veterinární správy s příslušným úřadem členského státu určení,

b) klinické vyšetření zásilky zvířat za přítomnosti svého zástupce, jestliže byla tato zvířata umístěna v izolaci.

§ 15

(1) Vyskytne-li se na území České republiky nákaza, která nepodléhá povinnému hlášení podle zákona a prováděcího právního předpisu k zákonu, ⁴⁾ jakákoli nemoc přenosná ze zvířat na člověka nebo jiné onemocnění či jiná možná příčina závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí,

a) Státní veterinární správa oznámí tuto skutečnost bez prodlení Komisi a členským státům,

- b) příslušný orgán veterinární správy vyhlásí nebo nařídí v souladu se zákonem a prováděcím právním předpisem k zákonu⁴⁾ vhodná mimořádná veterinární opatření a Státní veterinární správa sdělí Komisi a členským státům, jaká opatření byla přijata.
- (2) Je-li v průběhu veterinární kontroly při příchodu na místo určení nebo během přepravy na území České republiky zjištěna přítomnost nákazy, jiného onemocnění nebo jiné příčiny uvedené v odstavci I,
- a) příslušný orgán veterinární správy může v souladu se zákonem a prováděcím právním předpisem k zákonu,⁴⁾ považovat e-li to za nutné, vyhlásit nebo nařídít vhodná mimořádná veterinární opatření, včetně umístění zvířat v karanténě,
- b) Státní veterinární správa oznámí bez prodlení Komisi a členským státům, jaká opatření byla přijata a které důvody vedly k jejich přijetí.

(3) V případě uvedeném v odstavci I může Státní veterinární správa požádat Komisi o vyslání jednoho nebo více zástupců, aby se přesvědčili na místě, jaká opatření byla přijata, a aby k nim vydali své stanovisko.

Společná a závěrečná ustanovení

§16

Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. I písm. o) bodem 2 zákona

- a) sdělí Komisi a členským státům podmínky a postupy, které uplatňuje při obchodování se zvířaty a produkty, na něž se nevztahují zvláštní právní předpisy o veterinárních požadavcích na jednotlivé druhy zvířat a obchodování s nimiž podléhá veterinárním kontrolám podle této vyhlášky,
- b) předkládá každoročně Komisi požadované informace o veterinárních kontrolách prováděných podle této vyhlášky, a to v elektronické podobě v souladu se vzorem vydaným Komisí.

§17

O vydání veterinárního osvědčení uvedeného v § 4 odst. I písm. d) je třeba požádat ve lhůtě nejméně

- a) 2 pracovních dnů přede dnem předpokládaného odeslání zvířat, jde-li o zvířata, u kterých byly v posledním měsíci přede dnem jejich předpokládaného odeslání provedeny zdravotní zkoušky nezbytné pro vydání veterinárního osvědčení, anebo jde-li o zárodečné produkty nebo patogeny,
- b) 14 dnů přede dnem předpokládaného odeslání zvířat v ostatních případech.

§ 18

- (1) Veterinární osvědčení uvedené v § 4 odst. I písm. d) vystavuje úřední veterinární lékař na základě prohlídky (vyšetření) zvířat nebo produktů podle vzoru vydaného Státní veterinární správou v souladu se vzorem veterinárního osvědčení pro zvířata nebo produkty příslušného druhu, stanoveným předpisy Evropských společenství. Toto osvědčení musí být vyhotoveno nejméně v jednom z úředních jazyků členského státu odeslání (původu) a nejméně v jednom z úředních jazyků členského státu určení, a to na jediném listu; není-li to však možné a je-li osvědčení vyhotoveno na více listech, musí být tyto listy vhodně spojeny a označeny tak, aby tvořily nedílný celek. Veterinární osvědčení musí být určeno pro jednoho příjemce.
- (2) Veterinární osvědčení podle odstavce I se opatřuje razítkem a podpisem úředního veterinárního lékaře v barvě odlišné od barvy ostatního textu, jakož i jednacím číslem.
- (3) Nestanoví-li zvláštní právní předpisy⁹⁾ nebo krajská veterinární správa zejména se zřetelem na druh zvířat nebo produktů, způsob a dobu jejich přepravy něco jiného, činí doba platnosti veterinárního osvědčení 10 dnů ode dne jeho vystavení. Určí-li krajská veterinární správa v souladu s § 49 odst. I písm. 1) zákona jinou dobu platnosti veterinárního osvědčení, musí ji v tomto osvědčení vyznačit.

§19

- (1) Jde-li o zvířata a produkty uvedené v § 5 odst. 2, musí veterinární osvědčení odpovídat požadavkům třetí země určení, a pokud nejsou tyto požadavky k dispozici, zejména neexistuje-li dvoustranná dohoda mezi Českou republikou jako členským státem původu zvířat a třetí zemí určení, uvádí se v tomto osvědčení „Zvířata nebo produkty vyvážené do (název třetí země)“. Jako příjemce se ve veterinárním osvědčení uvádí fyzická nebo právnická osoba, která vyřizuje výstupní formality v místě výstupu, jímž se v tomto případě rozumí jakékoli místo v těsné blízkosti vnější hranice některého z členských států, které je vybaveno k provádění celní kontroly; toto výstupní místo se uvádí jako místo určení.
- (2) Veterinární osvědčení uvedené v odstavci I může obsahovat i zvláštní veterinární záruky uplatňované v souladu s požadavky předpisů Evropských společenství a vztahující se na zvířata určená k porážení.

§20

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Ministr:
Ing. Palas v. r.

⁹⁾ Například vyhláška č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, vyhláška č. 380/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se spermatem, vaječnými buňkami a embryi a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.

- 1. slintavka a kulhavka
- 2. mor skotu
- 3. plicní nákaza skotu
- 4. katarální horečka ovcí
- 5. vezikulární choroba prasat
- 6. klasický mor prasat
- 7. africký mor prasat
- 8. nakažlivá obrna prasat
- 9. influenza (mor) drůbeže

- 10. newcastleská choroba
- 11. mor koní
- 12. vezikulární stomatitida
- 13. mor malých přežvýkavců
- 14. horečka Údolí Rift
- 15. nodulární dermatitida skotu
- 16. neštovice ovcí a koz
- 17. virová encefalomyelitida koní

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 372/2003 Sb. **ZPRÁVA Č.:**

1. MÍSTO PŮVODU

- Datum odeslání zprávy:
- Předpokládané datum odeslání zásilky:
- Předpokládaný čas odeslání zásilky:
- Jméno odesílatele:
- Místo, odkud je zásilka odesílána (kód země, kód jednotky, místní jméno - jméno lokality, poštovní kód):
- Veterinární osvědčení:
- číslo
- datum
- Jméno úředního veterinárního lékaře, který podepsal osvědčení:

2. MÍSTO URČENÍ

- Kód země - kód jednotky:
- Jméno a adresa příjemce:
- Místo určení (kód země — kód jednotky, místní jméno — jméno lokality, poštovní kód):

3. ZBOŽÍ

- Druh — kód:
- Počet / množství:

4. ZPŮSOB DOPRAVY

- Druh dopravy:
- Identifikace dopravního prostředku (registrační číslo nákladního automobilu, číslo vagónu, číslo letu, jméno lodi, číslo kontejneru atd.):

5. POZNÁMKY

- pro pohraniční veterinární stanici: původ zvířat a produktů
- pro případ vývozu do třetí země: jméno třetí země a místo určení
- v případech, kdy zvířata neopustila místo původu: „nahrazuje zprávu číslo ... " / „ruší zprávu číslo ..."